

missionens Flertals Forslag 112 Kr., efter Folketingets Forslag 108 Kr., efter Forslaget fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds 112 Kr. og efter Folketingsmand Scavenius' Forslag 112 Kr. 50 Øre. — Efter Folketingsflertallets Forslag til en ny § 10 vilde den aarlige Udgift beløbe sig til 111 Kr. og Statens Rentetab efter en ny § 10 vilde blive 56,250 Kr. — Efter denne Redegørelse synes jeg, man kan sige, at der af Folketingsflertallet er taget alt rimeligt Hensyn for at stille Arbejderne paa en saadan Maade, at man kunde vente, der kunde komme noget godt ud deraf. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at der om mange Uoverensstemmelser var opnaaet Enighed i Fællesudvalget, men det hjælper jo ikke, naar man ikke kom over det, der virkelig skiller, nemlig Bidraget, Arbejderne skulde yde, Rentevilkaarene og det Bidrag, Staten skulde yde. Hvis Forslaget, som det var vedtaget af Landstinget, var blevet til Lov, vilde Staten derved ligefrem have vundet en Rentefordel, idet Renten er sat til 3½ pCt. Det vilde blive 18,750 Kr. efter Landstingets Affattelse. Jeg kan slet ikke forstaa, at Folketinget skal have stillet for store Fordringer, og beklager kun meget, at Landstinget ikke har været tilbøjeligt til at gaa med til Folketingets rimelige Krav, da det dog paa den anden Side har vist sig, at Folketingets Flertal har givet efter paa forskellige vigtige Punkter. Jeg maa fremdeles slutte mig til Folketingets Affattelse og kan ikke andet, idet jeg mener, at der ikke kan stilles større Fordringer til Arbejderne, end hvad jeg Gang paa Gang har hævdet her i Tinget, nemlig en Fordring om 400 Kr., som er alt, hvad man med Rimelighed kan forlange, at Arbejderne skulle møde med. Det var, som den ærede Ordfører sagde, det vanskelige Punkt, hvorpaa Lovforslaget nu er strandet, men jeg haaber, at den Tid ikke skal være fjern, da vi ere i Stand til at enes om en saadan Lov, der virkelig kan være til Gavn for dem, der staa og vente paa, hvad der med Rimelighed kan ydes dem. Jeg skal derfor anbefale Flertallets Affattelse.

Reedtz-Thott: Jeg vil gerne tillade mig at ytre et Par Ord angaaende min Stilling over for denne Sag. Da vi kom i Fællesudvalget, viste det sig, at der fra alle Sider næredes Ønske om at naa til Enighed paa de forskellige Punkter. Jeg tror ogsaa at turde sige, at der med Hensyn til de fleste Stridspunkter kunde være opnaaet god Forstaaelse. Kun paa et enkelt

Punkt nemlig med Hensyn til det Bidrag, der skulde ydes af vedkommende Landarbejdere, viste det sig fuldstændig haabløst at opnaa nogen som helst Indrømmelse fra den ene Side, idet man holdt fast paa, at man ikke paa dette Punkt vilde gøre nogen Indrømmelse. Under disse Omstændigheder indsaar jeg, at der ikke var noget Haab om at bringe dette Spørgsmaal videre, idet man ikke der har villet gøre nogen som helst Indrømmelse lige over for den Stilling, Regeringen i forrige og i denne Samling har været enig med det høje Ting om, og skønt jeg paa andre Punkter ikke har været fuldt tilfreds med den Affattelse, som jeg her har været med til at indstille, har jeg dog, da jeg har set, at der ikke var noget Haab om at komme til et Resultat kunnet gaa med til Mindretallets Indstilling.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har sikkert Ret i, at denne Afstemning er formel. Efter den Betænkning, som foreligger her i Dag i det høje Ting, nærer jeg intet som helst Haab om, at denne Sag vil kunne gennemføres i Aar. Jeg finder under disse Omstændigheder ingen Anledning til at tage Stilling til de enkelte Punkter, hvorom man ikke har kunnet blive enig i Fællesudvalget, og jeg skal derfor indskrænke mig til den korte Erklæring, at jeg i høj Grad beklager, at skønt man har gjort et alvorligt Forsøg paa at nærme sig hinanden, og skønt man paa flere Punkter virkelig er kommen til Overensstemmelse, Sagen dog er strandet. Jeg giver det ærede 2det Medlem for 6te Kreds Ret i, at den er strandet paa Uoverensstemmelser, som man maa erkende ikke ere overordentlig store.

Johansen: Det fremgik af, hvad den ærede næstsidste Taler udtalte, at Landstinget har været tilbøjeligt til at ville gaa med til det Forslag, som gjaldt de 500 Kr. Det er ikke mig bekendt, at Landstingets Flertal har vist nogen Tilbøjelighed i saa Henseende. Der er ikke fremkommet noget Forslag derom, og det var ogsaa derfor, at Forslaget blev taget tilbage af Folketingsmand Scavenius, idet det ikke fandt Tilslutning. Folketingets Flertal gik ind paa de 3 Millioner, og der var ogsaa nogen Forhandling om de 500 Kr., men der kom absolut ikke nogen saadan Tilslutning fra selve Landstingsflertallet, at man kunde være klar over, at det virkelig vilde gaa med dertil.